

NINA ZULJAN

Nina Zuljan je rojena 13. novembra 1971 v Postojni. Diplomirala je leta 2000 na Šoli za risanje in slikanje (Arthouse - College of Visual Arts) pri profesorju Mladenu Jernejcu z diplomsko nalogo *Odmik od resničnosti skozi simbolno govorico*. Nina Zuljan ustvarja že dvajset let, svoj čarobni svet je predstavila na številnih skupinskih in samostojnih razstavah tako v Sloveniji kot v tujini. Energija njenih slik polni številne domove tudi širom po svetu. Živi in dela kot samostojni kulturni ustvarjalec v Šempetru pri Gorici.

☎ 031 851 979

✉ nina.zuljan@gmail.com

📘 <https://www.facebook.com/NinaZuljan>

Pretočnost, 50 x 100 cm

Na naslovnici: Akvamarin, 70 x 70 cm

NINA ZULJAN

IZBERI SVOJO ZGODBO

Galerija Knjižnice Tolmin
16. 9.–8. 10. 2021

Vabljeni na odprte razstave v četrtek,
16. septembra, ob 19h v Knjižnico Tolmin.
Ustvarjalno delo Nine Zuljan bo predstavila
umetnostna zgodovinarica Anamarija Stibilj Šajn.

Objem sonca, 30 x 100 cm

Obiskovalci prireditve morajo izpolnjevati pogoj PCT.

Umik galerije Knjižnice Tolmin: pon.–sre. in pet: 9h–19h, čet.: 11h–19h, sob.: 8h–13h.
Tumov drevored 6, 5220 Tolmin, T: 05 381 15 38,
www.kcktolmin.si

NINA ZULJAN: IZBERI SVOJO ZGODBO

Likovna umetnost je preseganje videnega, saj se motivna snov reflektira skozi avtorjevo občutenje in doživljanje. Je pa tudi prestop iz resničnosti v drugačno, likovno resničnost, v kateri likovna sredstva omogočajo izraziti in podpirati vsebino.

Diplomirana slikarka Nina Zuljan na poti umetniškega snovanja uresničuje oboje. (P)osebne, pravljичne, rajske svetove ustvarja preko subtilnih povezovanj z naravo, raziskovanj njenih lepote, čutenj pristnih in poživljajočih energij ter čistosti, ki jo premore ta, ne le fizični, ampak tudi duhovni prostor. V naravi najde mir in možnost vzpostavitve osebnega ravnovesja. Zlitje s tem prostorom ji omogoča vstop v sfere intimnega notranjega sveta ter ji hkrati daje vzgonsko moč, da se dvigne v čaroben prostor, poln čudes. Iz zemeljskega potuje v nadzemeljsko, v sfere nežnega, pomirjujočega in blagega, a obenem živahnega in razigranega.

Čeprav se Ninine slike rojevajo na intuitivni, nerazumski ravni, premorejo likovno trdnost in moč. Tako lahko otroško pristna in neomadeževana čutenja čarobnega uresničuje na živ in nazoren način. Pablo Picasso je zapisal: *Vsak otrok je umetnik. Težava je, kako ostati umetnik, ko odrastemo.* Avtorica otroško svojstven in skrivnosten svet postavlja na likovno preišljene in osmišljene, ustvarjalno zrele in nazorno prepričljive temelje. V sebi ji je namreč uspelo ohraniti neposredno čudenje in navdušenje ter nezadržno, neomadeževano ustvarjalnost in interpretativno svobodo. Slikarstvo ji pomeni sprehajanje, raziskovanje, odkrivanje in vizualiziranje idiličnega, rajskega sveta, ki ga skozi svoj pogled in skozi svojo vizijo povsem konkretizira. Uresničuje ga z dominantno izraženimi nosilci pripovednosti oziroma izpovednosti, z barvno magmo in z jasnimi, tekočimi ter razumljivimi linijami. Skratka, prevede ga v likovno dovršeno realnost. Slikovne površine spreminja v cvetoče planjave, v edenske vrtove, na katerih najdejo svoje mesto

čudežne ptice, v preteklosti pa so v njih bivala tudi deve in druga vilinska bitja.

Kompozicijska gradnja je uravnovežena. Pomembno je vzpostavljanje horizontalne prostorske zasnove, ki že a priori prinaša stanje pomiritve. Elementi pripovednosti jo nadgradijo v vertikalni in s tem duhovni smeri. Travnate bilke, stebila cvetov, dolge noge ptic, vse to so objektivizacije dviga iz materialnega v duhovni svet. Celotno dogajanje se odvija na relaciji horizontala–vertikala ali pa notranja gradnja nakazuje močno osrediščenost, uresničeno celo s krožno centralno zasnovo. Pikice, krogi in mehurčki še dodatno vzpostavljajo lahkotnost. V repetiranju in povezovanju tovrstnih oblik nedvomno prepoznamo tudi koncentrat estetske popolnosti in simbolne pomenljivosti.

Slikovne površine vse bolj pridobivajo dimenzijo neskončnosti in eteričnosti. Slikarka jih odpira z nizanem presevajočih plasti, s prekrivanjem kopren sugestivno prežarjene barvne teksture, pa tudi z vkomponiranjem mehkih linij, ki asociirajo na valovanje. V prostor segajo forme, podobne tančicam, ali pa se po njem pnejo frizi, oblikovani kot prefinjen vzorec.

V slovenskem prostoru, pogosto še vedno utrujenem od temnega modernizma, si Nina Zuljan upa zajemati iz koloristično pestre palete. Nagovarja z močnimi, živimi, temperamentnimi in pomenljivimi akrilnimi barvami. Zaveda se, kakšna izrazna moč je skrita v njih, koliko simbolike in sugestivnosti premorejo. Blizu so ji tople, žareče barve, pa tudi dinamična poigravanja med toplimi in hladnimi vrednostmi. Barve njenega pisanega spektra so harmonično ubrane. Njihova materialnost je razpeta od barvno konkretnih in oblikovno dorečenih nanosov pa do laznih, sproščenih, akvarelno učinkujočih oziroma tašističnih rešitev. Avtorica v barve pretaka optimizem in toplino. Te pa ji vračajo posebno sferično energijo in magično moč, s katero je vzpostavljena atmosfera drugačnega, nadvse prijaznega sveta.

Pripoved pripada avtorsko artikuliranim figuralnim likom. Ti imajo svojstveno, izrazito stilizirano formo in pomenljive detajle. Figuralne oblike prehajajo v vegetabilne in obratno. Ptica, ki je postala slikarkin emblem, namreč asociira na cvet tulipana, v elementih narave pa je zaznati celo človeško pojavnost, reducirano do znakovnosti. V tovrstnih rešitvah lahko vidimo intenco po ponovnem vzpostavljanju močno razrahljane vezi med človekom in naravo. Oblike so podane z jasno, tekočo konturno sledjo ali pa so odprte in mehko komunicirajo z ozadjem, pri tem pa ostajajo v mejah prepoznavnosti in s tem določljivosti. Med njimi je tudi veliko najrazličnejšega cvetja, torej tistega, kar je v naravi najlepše, oblikovno dovršeno in barvno pestro. Na način, kot je predstavljeno, presega klasični cvetlični motiv. Cvetje je postavljeno v prvi plan, in sicer kot mogočna kulisa ali pa je »posejano« v različnih prostorskih variacijah. V upodobljenih rožah je zaznati povezavo s svetom narave, prisotna pa je tudi slikarkina domišljija. Vsekakor je še posebej fascinanten vitalizem, ki ga avtorica vzpostavlja z dinamiko barv in oblik.

Nina Zuljan s svojimi zamislimi odpira »nebo« za dosego tistega, kar ni mogoče razumsko razložiti, kar je pozabljeno, česar, okupirani z materialnostjo, ne čutimo več. V avtorsko izoblikovanem jeziku in z močjo simbolnih naglasov slika svoje zgodbe, v katerih pravljичnost in domišljijkost spreminja v resničnost.

Njena dela, ki prekipevajo od iskrenosti in srčnosti, ki so prežeta s sončnostjo, notranjo svetlobo in pozitivno energijo, se nas dotaknejo, nas dvignejo, nas popeljejo v izjemno in intenzivno doživetje, nas odmaknejo stran od ponorelega sveta. Točno tja, kamor si posameznik želi. Vsak namreč lahko izbere svojo zgodbo ...

Anamarija Stibilj Šajn